

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 22.12.2006
KOM(2006) 863 v konečném znění

**SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

**Postupy spolupráce v oblasti havarijního nebo záměrného znečišťování moře od roku
2007**

SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ

Postupy spolupráce v oblasti havarijního nebo záměrného znečištění moře od roku 2007

(Text s významem pro EHP)

1. Úvod

Akce Společenství v oblasti havarijního nebo záměrného znečištění moře prováděná od roku 1978 umožnila progresivním způsobem rozvíjet spolupráci mezi členskými státy a Komisí.

Na základě získaných zkušeností byl v roce 2000 rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 2850/2000/ES stanoven rámec Společenství pro spolupráci v oblasti havarijního nebo záměrného znečištění moře¹. Tento rámec umožnil zjednodušit již přijatá opatření a současně posílit jejich soudržnost tím, že je začlenil do jednotného rámce pro spolupráci pro období od 1. ledna 2000 do 31. prosince 2006.

Reakce a připravenost na znečištění moře se opírají o tři pilíře: vývoj přípravných operací, informační systém Společenství určený pro zjednodušení výměny informací mezi členskými státy a zjednodušení reakce prostřednictvím mechanismu civilní ochrany Společenství².

Od svého vytvoření představuje rámec Společenství pro spolupráci jediné fórum pro výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy a přispívá k podstatnému zlepšení přípravy subjektů, které jsou odpovědné za zásah při havarijním nebo záměrném znečištění moře v členských státech a jsou na něm zúčastněny.

V současné době se na rámci Společenství pro spolupráci aktivně podílí dvacet přímořských členských států, Norsko a Island.

Od roku 2001 došlo na úrovni Společenství k dalšímu vývoji v oblasti prevence, připravenosti a reakce na znečištění moře, zejména díky zřízení Evropské agentury pro námořní bezpečnost (EMSA)³.

Toto sdělení předkládá současný stav akcí Společenství v oblasti připravenosti a reakce na znečištění moře a uvádí, jakým způsobem bude plně zajištěno jejich sledování a rozvoj od roku 2007, kdy vyprší lhůta rámce Společenství pro spolupráci.

¹ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2850/2000/ES ze dne 20. prosince 2000 o stanovení rámce Společenství pro spolupráci v oblasti havarijního nebo záměrného znečištění moře.

² Rozhodnutí Rady 2001/792/ES, Euratom, o vytvoření mechanismu Společenství na podporu posílené spolupráce při asistenčních zásazích v oblasti civilní ochrany.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost.

2. SOUČASNÝ STAV AKCÍ SPOLEČENSTVÍ V OBLASTI REAKCE NA ZNEČIŠŤOVÁNÍ MOŘE

2.1 Rámec Společenství pro spolupráci v oblasti havarijního nebo záměrného znečišťování moře

Rámec Společenství pro spolupráci v oblasti havarijního nebo záměrného znečišťování moře, stanovený v prosinci 2000, je z velké části založen na zkušenostech v této oblasti získaných na úrovni Společenství od roku 1978.

Rámec Společenství, stanovený v souladu s článkem 175 Smlouvy o založení Evropského společenství, má za cíl podporovat a doplňovat snahy členských států o ochranu mořského prostředí, pobřežních oblastí a lidského zdraví před rizikem spojeným s havarijním nebo záměrným znečištěním moře, s výjimkou průběžného znečišťování pocházejícího z vnitrozemských zdrojů. Zaměřuje se na havarijní nebo záměrné znečišťování – ať pochází z lodí, zařízení na širém moři, pobřeží nebo ústí řek – včetně úniku škodlivých látek do mořského prostředí, např. látek spojených s přítomností uložených materiálů jako je munice.

Cílem rámce Společenství pro spolupráci je přispívat ke zlepšování schopnosti členských států zasahovat v případě havárií, při nichž dojde k úniku ropy anebo jiných škodlivých látek do moře nebo jejich únik bezprostředně hrozí. Současně přispívá k prevenci rizik a soustředí se na zlepšování příznivých podmínek pro efektivní vzájemnou spolupráci mezi členskými státy. Konečně má za úkol podporovat spolupráci mezi členskými státy, aby se zajistily náhrady škod v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“.

Rámec pro spolupráci se provádí prostřednictvím ročního akčního plánu, který spočívá zejména v prioritách stanovených každý rok ve spolupráci s členskými státy. Operace mohou mít formu kurzů a seminářů, výměny expertů, cvičení nebo pilotních projektů určených k zlepšení postupů a metod zásahu a obnovy. Jsou také organizovány operace určené k posouzení vlivu havárie na životní prostředí, nebo k poučení se ze zásahů při havárii. Původní rozpočet určený pro tato opatření byl 7 milionů eur pro období 2000–2006.

Parlament, který uznal význam rámce Společenství, přizpůsobil v roce 2003 referenční částky s ohledem na rozšíření Společenství. Finanční prostředky pro dané období byly zvýšeny na 12,6 milionů eur.

Rámec Společenství pro spolupráci také uvedl do provozu informační systém Společenství (CIS) na internetových stránkách Komise, aby si členské státy mohly vyměňovat informace týkající se schopnosti zásahu a přijatých opatření v případě havarijního nebo záměrného znečišťování moře. Informační systém Společenství zahrnuje domovskou stránku na úrovni Společenství a na domovských stránkách jednotlivých států pak informace o dostupných intervenčních zdrojích na vnitrostátní úrovni.

Komisi pomáhá řídicí výbor (Řídicí výbor pro znečištění moří – MCMP) složený z expertů ze správních orgánů členských států (životní prostředí, doprava nebo pobřežní stráž). Vedle schvalování ročních priorit hraje řídicí výbor roli jedinečného evropského fóra pro výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy.

Existuje mnoho regionálních dohod týkajících se evropských moří (Barcelonská úmluva, Bonnská dohoda, Helsinská úmluva) a Komise hraje centrální roli svou aktivní účastí ve skupinách věnujících se reakci na znečišťování moří. Nicméně řídicí výbor je jediným nástrojem na úrovni Společenství, který zastupuje experty ze všech regionálních oblastí.

2.2 Reakce na znečišťování moře v důsledku havárií

V případě havárie, kdy rozsah katastrofy je příliš velký na to, aby reakce na vnitrostátní úrovni byla dostačující, může od roku 2001 postižený stát požádat o pomoc mechanismus civilní ochrany a monitorovací a informační středisko (MIC).

Mechanismus civilní ochrany byl zřízen v roce 2001 s cílem poskytnout na požádání podporu v naléhavém případě a přispívat ke zlepšování koordinace asistenčních zásahů vedených členskými státy a Společenstvím.

Zatímco několik regionálních dohod týkajících se havarijního znečišťování moří usnadňuje vzájemnou pomoc a spolupráci mezi členskými státy v této oblasti, mechanismus civilní ochrany je referenční nástroj na úrovni Společenství, sloužící k zjednodušení mobilizace pomoci členských států v případě havárie znečišťující moře.

Při haváriích jako v případě tankeru *Prestige* MIC neprodleně reagovalo na žádosti španělských orgánů o pomoc a usnadnilo poskytnutí speciálních lodí, plovoucích bariér a monitorovacích letadel. Komise také rychle vytvořila pozorovatelskou misi v Galicii. Přispěla dále k zajištění koordinace mezi státy postiženými havárií, Španělskem, Portugalskem a Francií, tak, aby pro každý z nich byly k dispozici přiměřené prostředky, a rozeslala satelitní snímky katastrofy, analyzované společným výzkumným střediskem Komise.

V létě 2006 reagovalo MIC velmi rychle na žádost libanonských úřadů o pomoc čelit znečištění týkající se Libanonu. Zatímco stále probíhaly válečné akce, MIC vyslalo na místo tým expertů, aby zhodnotili potřeby a poskytli vědeckou a technickou podporu místním orgánům. Prostřednictvím MIC mohlo být do Libanonu posláno speciální vybavení, které dodalo pět členských států. MIC také rozeslalo členským státům analýzu satelitních snímků. Neformální síť vytvořená mezi členskými státy v rámci MCMP umožnila zjednodušit tuto globální reakci: státy z různých regionálních oblastí společně zaslaly své zařízení třetí zemi.

2.3 Role Evropské agentury pro námořní bezpečnost (EMSA)

V roce 2002 byla zřízena⁴ Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA), aby pomáhala zejména Komisi a členským státům při provádění právních předpisů Společenství v oblasti námořní bezpečnosti a prevence znečištění způsobeného loděmi.

V roce 2004 byly úkoly agentury rozšířeny prostřednictvím nařízení (ES) č. 724/2004, které jí ukládá specifické povinnosti v oblasti zásahu při znečišťování moře způsobené loděmi ve Společenství.

V souladu s uvedeným nařízením⁵ přísluší Agentuře poskytnout členským státům a Komisi technickou a vědeckou pomoc v oblasti havarijního nebo úmyslného znečištění z lodí a na žádost podporovat mechanismy zásahu proti znečištění zavedené členskými státy. Její operace jsou podporou pro rámec Společenství pro spolupráci v oblasti havarijního nebo záměrného znečišťování moří a pro mechanismus Společenství.

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost.

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 724/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 1406/2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost.

Pro vytvoření celkového rámce pro své operace v oblasti prevence ropného znečištění a zásah proti tomuto znečištění přijala agentura v říjnu 2004 akční plán pro připravenost a odstraňování jeho následků (dále jen „akční plán“)⁶, jak stanoví nařízení.

Od března roku 2006 mohou postižené členské státy požádat Agenturu o pronájem lodí na odstranění znečištění, aby mohly s pomocí dodatečných prostředků podpořit své operace prováděné v rámci boje proti znečištění. Tyto lodě byly identifikovány ve výběrovém řízení a budou umístěny ve čtyřech zónách v evropských mořích. Lodě, které Agentura pronajímá, budou na požádání poskytnuty členským státům prostřednictvím mechanismu civilní ochrany.

Počet zaměstnanců agentury věnujících se reakci na znečišťování moře se během roku 2005 podstatně zvýšil a v současné době se blíží dvaceti.

3. HODNOCENÍ AKCÍ PROVEDENÝCH V RÁMCI SPOLEČENSTVÍ PRO SPOLUPRÁCI V OBLASTI PŘIPRAVENOSTI

3.1 Rámec Společenství umožnil provést operace s významným dopadem

Od roku 2004 bylo provedeno více než 40 operací, zejména semináře, pilotní projekty nebo školení. Přednost byla dána evropskému rozměru projektů: byly podporovány projekty, kterých se zúčastnily dva nebo více členských států.

Provedené operace měly různý charakter: výzkum v oblasti škod na životním prostředí, úvahy nad rolí místních orgánů v oblasti připravenosti a reakce na znečišťování moře, operace spojené s odstraňováním ropy, nakládání s ropnými odpady nebo role dobrovolníků při katastrofě velkého rozměru.

Další referenční operace splnily specifitější cíle rámce Společenství pro spolupráci.

Jeden projekt byl věnován přítomnosti munice uložené v moři a postupům neutralizace. Jeho výsledky spolu se studii provedenými v rámci určitých regionálních dohod (zvláště HELCOM) napomohly významnému pokroku v této otázce.

V oblasti reakce na úmyslné znečišťování pomohlo několik operací týkajících se nezákonných provozních úniků z plavidel podpořit výměnu mezi členskými státy. V rámci Komise byla dále vytvořena skupina expertů věnující se satelitnímu sledování ropného znečištění moře (EGEMP).

Výměna zkušeností na evropské úrovni, která představuje hlavní přínos operacím Společenství v oblasti připravenosti, se uplatnila v rámci několika akcí s významným dopadem. Například v roce 2002 byl vyhlášen program výměny expertů mezi členskými státy (EUMAREX) s cílem propagovat školení a výměnu zkušeností. Od roku 2004 se programu zúčastnilo 111 expertů z patnácti různých zemí, kteří byli přijati v téměř dvaceti zemích.

Rovněž informační systém Společenství (CIS) na internetových stránkách Komise byl během období 2000–2006 neustále aktualizován, zejména s ohledem na rozšíření. Členské státy často

⁶ Akční plán přijala správní rada Agentury na svém devátém zasedání, které se konalo v Lisabonu ve dnech 21. a 22. října 2004 (internetová adresa: <http://www.emsa.eu.int>).

zdůrazňují úlohu informačního systému Společenství jakožto jedinečného nástroje spolupráce Společenství v oblasti znečišťování moře.

V hodnocení programu v polovině období, provedeného v březnu 2004, stejně jako v celkovém hodnocení programů civilní ochrany z července 2005 bylo zdůrazněno, že přípravné operace umožnily dosáhnout povzbudivých výsledků na národní, regionální a místní úrovni, jakými jsou např. lepší informování veřejnosti nebo zvýšení povědomí o významu připravenosti. Tyto operace kromě jiného přispěly k prevenci rizik. A konečně investice do vzdělávání, výměny zkušeností a přípravy během posledních let umožnily vytvořit „společnou kulturu“ v oblasti havarijního znečišťování moře.

3.2 Rámec Společenství podnítl vznik dalších legislativních nástrojů

Od přijetí rámce Společenství pro spolupráci byly původní cíle nahrazeny některými legislativními nástroji.

Cílem rámce pro spolupráci bylo „*podporovat spolupráci mezi členskými státy za účelem zajištění nápravy škod v souladu se zásadou znečišťovatel platí*“. Bylo zorganizováno několik workshopů a pilotních projektů, zejména po havárii tankeru *Prestige*. Současně byly vytvořeny právní předpisy týkající se škod na životním prostředí prostřednictvím přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí. Přestože se tato směrnice vztahuje na havarijní znečišťování moře jen částečně, představuje první krok k ustavení společného rámce odpovědnosti v zájmu prevence škod na životním prostředí způsobených haváriemi tohoto typu.

Původním cílem rámce Společenství bylo posílení spolupráce mezi členskými státy v oblasti záměrného znečišťování a nezákonných provozních úniků z lodí. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES o znečištění z lodí a zavedení sankcí za protiprávní jednání spolu s rámcovým rozhodnutím Rady 2005/667/SVV k posílení rámce trestního práva pro boj proti znečištění z lodí nyní představuje právní rámec pro tato opatření.

Rámcové rozhodnutí totiž ukládá členským státům, aby určily kontaktní místa, a stanoví povinnosti podávat informace v případě znečištění, jež by mohlo postihnout jiné členské státy. Navíc obsahuje ustanovení pro snadnější výběr trestního soudu příslušného pro trestání znečištění způsobeného loděmi.

Jiné legislativní nástroje zdůrazňují přínos spolupráce Společenství v oblasti připravenosti a reakce.

Tematická strategie ochrany a zachování mořského prostředí, přijatá Komisí dne 24. října 2005⁷, stanoví cíle a společné zásady v rámci Společenství, které se provádějí na úrovni mořských regionů. Každý region bude povinen stanovit regionální environmentální cíle a vypracovat ukazatele a monitorovací opatření pro hodnocení pokroku v plnění těchto cílů. Do oblasti připravenosti na znečištění budou také zahrnuta specifická opatření a cíle.

Komise dne 7. června 2006 zveřejnila zelenou knihu nazvanou „Směrem k budoucí námořní politice Unie – Evropská vize oceánů a moří“, která klade důraz na vzájemné vztahy a

⁷ Tematická strategie ochrany a zachování mořského prostředí, KOM(2005) 504 ze dne 24.10.2005.

závislosti mezi sektory souvisejícími s mořem, včetně oblasti připravenosti a reakce na znečištění moří.

4. POSÍLENÍ A POKRAČOVÁNÍ OPERACÍ V OBLASTI PŘIPRAVENOSTI A REAKCE OD 1. LEDNA 2007

4.1 Zlepšení připravenosti od roku 2007

Posílení soudržnosti politiky Společenství v oblasti připravenosti na znečištění moře

Doposud prováděné operace měly značný dopad. Přispěly k vytvoření některých legislativních nástrojů.

Komise si je vědoma významu této otázky, a proto si přála pokračovat ve stávajících operacích a posílit je. Navrhla proto zvýšit úlohu Evropské agentury pro námořní bezpečnost v oblasti připravenosti a reakce na znečištění moře.

Komise podporuje větší soudržnost politiky Společenství v dané oblasti: rámec Společenství pro spolupráci nebude obnoven ve své stávající podobě, avšak přípravné operace budou pokračovat a narůstat v co možná nejvhodnějším rámci.

Evropská agentura pro námořní bezpečnost hodlá pokračovat v přípravných operacích a dále je rozvíjet

Úloha Evropské agentury pro námořní bezpečnost v oblasti připravenosti na znečištění moře se podstatně zvýšila.

Nařízení (ES) č. 1406/2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost, ve znění nařízení (ES) č. 724/2004, umožnilo zavedení některých přípravných operací. Jak bylo uvedeno v akčním plánu pro připravenost na ropné znečištění a odstraňování jeho následků (viz bod 2.3), podniká agentura v rámci nařízení rovněž kroky v oblasti připravenosti, jejichž cílem je zavedení účinných zásahových operací.

V roce 2005 uspořádala Evropská agentura pro námořní bezpečnost workshopy zaměřené na reakci na znečištění moře a zveřejnila studii o používání dispersantů. V roce 2006 pokračovala v pořádání workshopů na téma odstraňování následků chemického znečištění nebo pozorování znečištění prostřednictvím družice.

Podle akčního plánu se v návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o víceletém financování činnosti agentury⁸, který se nyní projednává⁹, uvádí, že agentura bude pokračovat v „podpůrných činnostech v oblasti poskytování informací, koordinace, spolupráce a operační pomoci“.

V pracovním programu agentury na rok 2007 se uvádí, že hodlá pokračovat v organizaci tohoto typu workshopů nebo studií i v budoucnosti. I když se změní způsob financování

⁸ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o víceletém financování činnosti Evropské agentury pro námořní bezpečnost v oblasti odstranění následků znečištění z lodí a o změně nařízení (ES) č. 1406/2002.

⁹ Tento návrh nařízení již byl schválen Radou v červnu 2006 a Evropským parlamentem v září 2006.

těchto akcí (veřejná soutěž nebo přímá organizace agenturou namísto spolufinancování), jejich cíle se budou do značné míry shodovat s cíli rámce Společenství pro spolupráci.

Specifickými cíli se budou zabývat ostatní programy Společenství

V rámci ostatních programů Společenství, především v rámci politiky soudržnosti a výzkumu, probíhají specifické operace v oblasti připravenosti na havarijní nebo záměrné znečištění, které budou od roku 2007 nadále pokračovat.

Na základě těchto programů by měly zejména probíhat operace, které odpovídají některým cílům rámce Společenství pro spolupráci, jež nespádají do působnosti Evropské agentury pro námořní bezpečnost: spolupráce s příslušnými místními orgány a organizacemi na ochranu přírody v oblasti prevence rizik a zásahů; studie dopadu na životní prostředí nebo čištění pláží.

Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) v současné době umožňuje prostřednictvím programů nadnárodní spolupráce INTERREG spolufinancovat preventivní opatření týkající se například dohledu nad námořní dopravou, ochrany pobřežních oblastí, strategií a plánů řízení rizik, databází a modelů. V rámci cílů 1 a 2 politiky soudržnosti se také mohou EFRR a Fond soudržnosti finančně podílet na přístavních investicích pro snížení nebezpečí nehod a na investicích do zařízení pro rychlý zásah a zpracování odpadů v případě znečištění. Toto spolufinancování bude moci pokračovat v období 2007–2013 v rámci tří cílů EFRR (konvergence, regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost, územní spolupráce) a v oblasti působnosti Fondu soudržnosti. Avšak podle zásady „znečišťovatel platí“ nebude regionální politika v této oblasti nahrazovat Intervenční fond pro znečištění (FIPOL).

Znečištění moří je rovněž jednou z priorit stanovených v programu „udržitelné pozemní dopravy“ v rámci 5. a 6. rámcového programu pro výzkum.

V rámci 6. rámcového programu pro výzkum tak bylo zahájeno a nadále pokračuje přibližně 17 operací zaměřených na znečištění moří. Tyto operace se týkají zejména rozvoje metod analýzy rizik, pomocných nástrojů pro rozhodování, detekčních systémů nebo systémů odstraňování ropy z moře. Jiné výzkumné projekty mají za cíl popsat současný stav v oblasti využívání družic. 7. rámcový program pro výzkum (2007–2013) bude dále rozvíjet referenční operace v oblasti znečištění moří. Kromě toho má Společné výzkumné středisko v úmyslu zahájit institucionální operaci věnovanou námořnímu dohledu (MASURE).

Výměna osvědčených postupů na úrovni Společenství bude pokračovat

Vzhledem k tomu, že rámec Společenství pro spolupráci nebude obnoven, nebude zachována současná podoba řídicího výboru (MCMP). Komise je nicméně přesvědčena, že takové fórum pro výměnu osvědčených postupů v rámci Společenství přispívá k lepší reakci na havárie na evropské úrovni.

Komise proto bude usilovat o to, aby byla i nadále alespoň jednou za rok organizována zvláštní setkání pracovníků odpovědných za připravenost a reakci v členských státech. Tato setkání, která mohou být věnována především zpětné vazbě po haváriích, se budou konat v rámci příslušných fór nebo Evropské agentury pro námořní bezpečnost.

4.2 Posílení činností v oblasti reakce na havarijní znečištění moří od roku 2007

Soudržnější reakce na evropské úrovni

Mechanismus Společenství v oblasti civilní ochrany je od roku 2002 referenčním nástrojem na úrovni Společenství, pokud jde o reakci na znečištění moře v důsledku havárií. Reakce na havárii tankeru Prestige nebo na znečištění libanonského pobřeží prokázala účinnost tohoto nástroje.

Ve svém usnesení o posílení námořní bezpečnosti, přijatém dne 27. dubna 2004 na základě prací dočasného výboru pro posílení námořní bezpečnosti (MARE), Evropský parlament vyzvedl význam nadnárodní spolupráce pro reakci na havárie a potřebu dobré koordinace.

Od roku 2007 bude mechanismus Společenství v oblasti civilní ochrany nadále referenčním nástrojem pro reakci na znečištění moře v důsledku havárií. Evropská agentura pro námořní bezpečnost bude prostřednictvím mechanismu poskytovat plavidla na odstraňování znečištění v případě žádosti členského státu o pomoc, čímž se úloha mechanismu posílí.

V této souvislosti by Komise chtěla rozvíjet koordinaci mezi monitorovacím a informačním střediskem a oddělením Evropské agentury pro námořní bezpečnost, které se zabývá reakcí na znečištění moře, aby tak bylo možné reagovat na katastrofy účinněji a soudržněji. Jak se ukázalo při znečištění libanonského pobřeží, úkolem agentury je poskytovat Komisi technickou pomoc při katastrofách: zaměstnanci agentury se specifickými odbornými znalostmi mohou poskytnout pomoc monitorovacímu a informačnímu středisku a/nebo postiženému státu; agentura může rovněž pomáhat členským státům a Komisi při zasílání a analýze satelitních snímků.

Agentura a středisko formalizovaly svá pracovní ujednání pro usnadnění této koordinace: týkají se zejména vytvoření systému vzájemného varování, zapojení Evropské agentury pro námořní bezpečnost do společného komunikačního a informačního systému pro mimořádné události zavedeného v rámci mechanismu civilní ochrany (CECIS) nebo účasti zaměstnanců agentury ve skupinách odborníků vysílaných na místo. Tato ujednání budou v budoucnu pravidelně aktualizována.

Posílení operativní podpory poskytované členskými státy

Komise si přeje rozvíjet operativní podporu poskytovanou členskými státy, zejména prostřednictvím využívání odborných poznatků v naléhavých případech a šíření zkušeností z takových situací mezi členskými státy.

Mechanismus bude díky své síti, na niž jsou 24 hodin denně napojeny orgány státní správy členských států, nadále poskytovat potřebnou operativní pomoc, zvláště pomocí výměny informací o aktuálních potřebách. Komise si přeje zlepšit shromažďování údajů v případě havárie a šíření pravidelně aktualizovaných informací mezi zúčastněné země.

Komise bude pokračovat ve spolupráci s ostatními mezinárodními organizacemi, které se na reakci podílejí, jako jsou např. regionální dohody a agentury OSN, jak tomu bylo při znečištění v Libanonu.

Do informačního systému Společenství (CIS) jsou začleněny zejména prostředky, které poskytla Evropská agentura pro námořní bezpečnost. Informační systém Společenství, který měl ústřední postavení v rámci pro spolupráci, bude i nadále řídit Komise.

5. ZÁVĚR

Za dobu přibližně třiceti let se akce Společenství v oblasti havarijního nebo záměrného znečištění moře podstatně rozšířily: spolupráce mezi členskými státy, zpočátku neformální, se nyní opírá o referenční nástroj na evropské úrovni pro snadnější reakci, mechanismus civilní ochrany. Zkušenosti z nedávných katastrof ukázaly, že reakce Evropy, ve spolupráci s příslušnými mezinárodními organizacemi v oblasti znečištění moře a za podpory Evropské agentury pro námořní bezpečnost, byla rychlá a účinná.

Havárie způsobující znečištění moře, k nimž docházelo v minulosti, měly značný dopad na životní prostředí. Unie musí učinit vše proto, aby se takovým katastrofám v budoucnu zabránilo: přípravné operace jsou proto potřebné více než kdy jindy. Přesto, že rámec Společenství pro spolupráci zanikne, hodlá Komise od roku 2007 pokračovat ve svých akcích v oblasti boje proti znečištění z lodí a rozvíjet je. Evropská agentura pro námořní bezpečnost bude hrát v této oblasti stále větší roli. Akce Společenství tak bude od roku 2007 o to účinnější.